Lietas Nr. 11903029412

Arhīva Nr. K16-0276-13

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2013. gada 21. novembrī

Jēkabpils rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesneseL. Bārbale

ar sekretāri I. Cīruli

piedaloties prokuroram J. Ukrim

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu

/pers. A/, personas kods /personas kods/, **apsūdzībā pēc Krimināllikuma 193. panta otrās daļas.**

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu un nolaupīšanu:

2012. gada augustā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā /pers. A/ saņēma savā mobilajā tālrunī īsziņu par naudas ieskaitīšanu /pers. B/ AS „Swedbank" kontā Nr. /konta numurs/

Laika periodā no 2012. gada 10. augusta līdz 23. augustam /pers. A/, atrodoties savā dzīves vietā /adrese/, ar mobilā tālruņa palīdzību, izmantojot /pers. B/piešķirtos AS „Swedbank" attālinātās bankas pakalpojumus, nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli - attālinātu elektronisko kredītiestāžu operāciju programmatūru - mobilo banku un nolaupīja /pers. B/ bankas kontā esošo naudu. Ar sava mobilā tālruņa palīdzību, aizsūtot bankas noteikta satura īsziņas uz bankas noteiktā servisa numuru, /pers. A/ no /pers. B/ AS „Swedbank" bankas konta Nr. /konta numurs/ savām vajadzībām - mobilo sakaru operatora SIA „Tele2" pakalpojuma „Zelta zivtiņa" apmaksai pārskaitīja /pers. B/ naudu: 10.08.2012. trīs maksājumos Ls 59,75, 12.08.2012. Ls 29, 14.08.2012. divos maksājumos - Ls 58, 15.08.2012. Ls 29, 17.08.2012. četros maksājumos Ls 116 un 23.08.2012. Ls 29. Tādā veidā cietušajai /pers. B/ tika nodarīts materiālais zaudējums par kopējo summu Ls 320,75.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā.

Apsūdzētā /pers. A/ savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzīst pilnībā, un tiesas sēdē uztur lūgumu par lietas izskatīšanu bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, pret ko neiebilst arī prokurors.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu, tiesa pieņem lēmumu

par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētā savu vainu atzīst pilnībā, kā arī, pārbaudot lietas materiālus, tiesai nerodas šaubas par apsūdzētās vainu.

Apsūdzētajai saprotamas šādā kārtībā iztiesātas lietas juridiskās sekas un sprieduma pārsūdzēšanas pamati.

Tiesa atzīst, ka bez savas vainas pilnīgas atzīšanas, apsūdzētās /pers. A/ vaina inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pilnībā pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā.

Izdarot sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu un nolaupīšanu, /pers. A/ ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā.

Cietusī /pers. B/ iesniegusi kompensācijas pieteikumu par summu Ls 91.

Cietušās kompensācijas pieteikumu apsūdzētā /pers. A/ atzīst, un tas apmierināms pilnā apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu, nosakot soda veidu /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīga nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgās personību, bet, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu Krimināllikuma 193. panta otrā daļa pieskaitāma pie smagiem noziegumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņa vaļsirdīgi atzinusies un nožēlo izdarīto.

Atbilstoši Krimināllikuma 48. pantam apsūdzētās /pers. A/ atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Apsūdzētā /pers. A/ agrāk nav sodīta (lietas 47. lapa), algotu darbu nestrādā, audzina divus mazgadīgus bērnus – trīs un vienu gadu astoņus mēnešus vecumā.

Tiesa uzskata, ka sods /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā, piemērojot Krimināllikuma 55. pantu, bez mantas konfiskācijas.

Tiesa atzīst, ka ņemot vērā to, ka apsūdzētajai nav pietiekošu pastāvīgu ienākumu, nav iespējams piemērot kā sodu – naudas sodu, jo šāda soda izpilde nebūs iespējama. Ņemot vērā to, ka apsūdzētā audzina divus mazgadīgus bērnus, kuri neapmeklē arī pirmsskolas audzināšanas iestādi, tad nav iespējams arī piemērot kā sodu - piespiedu darbu.

Tiesa atzīst, ka soda mērķi attiecībā pret apsūdzēto būs iespējams sasniegt, nepiemērojot pret viņu arī īslaicīgu brīvības atņemšanu, kā arī reālu brīvības atņemšanas sodu.

Tiesa atzīst, ka šobrīd ir pietiekams pamats uzskatīt, ka apsūdzētā turpmāk noziedzīgus nodarījumus neizdarīs sakarā ar ko ir iespējams piemērot Krimināllikuma 55. pantu un sodu noteikt nosacīti, neliekot izciest piespriesto sodu, ja vainīgā noteiktajā pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu vai nepārkāps sabiedrisko kārtību un pildīs pienākumus, kas apsūdzētajai nosakāmi saskaņā ar Krimināllikuma 55. panta sesto daļu, soda mērķa sasniegšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 249. panta pirmo daļu apsūdzētājai /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā - atceļams pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Vadoties no teiktā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem, uzliekot par pienākumu pārbaudes laikā bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas nemainīt dzīves vietu.

Drošības līdzekli /pers. A/ – uzturēšanos noteiktā vietā atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. B/ Ls 91 (deviņdesmit viens lats).

Spriedumu 10 dienu laikā var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Tiesnese L. Bārbale